

**PUTSCH VAN VILVOORDE**, mislukte paleis-revolutie in de **Nationaal-Socialistische Jeugd Vlaanderen** (NSJV) die plaatsvond op 14 juni 1942 en gericht was tegen de collaboratiepolitiek van het **Vlaamsch Nationaal Verbond** (VNV).

Naar aanleiding van de kaderdag van het VNV op 14 juni 1942 planden Groot-Nederlandsgezinde NSJV-leiders een bijeenkomst te Vilvoorde waar ze wilden oproepen tot strijdbaarheid tegen de **Duitsch-Vlaamsche Arbeidsgemeenschap** en de ss. Initiatiefnemers waren **Walter Bouchery**, **Steven Debroey** en **Remi Piryns**. VNV-leider **Staf de Clercq** verbood de bijeenkomst maar niettemin kwam een vijftigtal leiders clandestien samen. Ze ondertekenden gezamenlijk een document waarin ze verklaarden in opstand te komen tegen de Jeugdleider "zolang tot de vaste waarborg is gegeven dat de beweging tot in de kern opnieuw gezond kan worden". Over hoe die gezondmaking diende te gebeuren, was de tekst nogal vaag. Aan de ene kant werd geëist dat de dagelijkse leiding van de NSJV zou worden toevertrouwd aan Piryns en dat Bouchery en Debroey in belangrijke leidinggevende posities zouden komen. Aan de andere kant moest de NSJV zich op een ondubbelzinnig Groot-Nederlands en christelijk standpunt plaatsen. Het stuk stelde zich nadrukkelijk niet anti-Duits op. Het pleitte integendeel voor een hartelijke samenwerking met **Duitsland**. Het keerde zich ook niet tegen het VNV als zodanig. De partij werd erkend als "de enige ernstige kans (...) om ons volk een dragelijke toekomst te verzekeren". Het stuk stelde ook nergens het nationaal-socialisme in vraag.

De VNV-leiding royeerde niettemin enkele putschisten die ze als de aanstokers beschouwden, onder meer Bouchery. Daarmee werd de eerste vorm van georganiseerde contestatie in de schoot van de jeugdbeweging van het VNV in de kiem gesmoord. Onderhuids bleef de ontevredenheid voortwoekeren.

LITERATUUR: B. de Wever, *Greep naar de macht. Vlaams-nationalisme en Nieuwe Orde. Het VNV 1933-1945*, 1994.

BRUNO DE WEVER